

FOTO NICO BFOONS

'Gaaf dat ik mag optreden voor de koning'

Het leven van Jorn Wildeman (25, artiestennaam Ginger) is 180 graden gedraaid. Bijna twee jaar lang kreeg de Amersfoortse rapper geen nieuwe nummers op papier, gekweld door angst- en paniekaanvallen en druk met de zorg voor zijn vader, die in 2016 een herseninfarct kreeg.

Thijs Tomassen

Inmiddels bestormt Ginger de hemel na ontroerende optredens in *The Voice of Holland*, heeft hij een platencontract bij het label van Mr. Probz op zak en staat een uitvoering voor de koninklijke familie op Koningsdag in de agenda.

Whatsapp-bericht van Ginger, bijna twintig minuten na het tijdstip waarop het interview zou aanvangen. Het is inmiddels middag. 'Wow, my bad. Ik heb me verslapen. Drukke nacht gehad.' Drie kwartier later verschijnt hij opgefrist en wel in een Amersfoortse horecagelegenheid. „Mijn excuses man. We hebben vannacht mijn debuutalbum *As told by Ginger* zo goed als afgerond, dat komt in mei uit. Het is een muzikaal dagboek geworden van de afgelopen vier jaar en een deel van mijn jeugd. Ik ben super perfectionistisch, dus het was een intensieve zit. Ik had mijn wekker netjes om kwart over tien gezet, maar daar ben ik blijkbaar lekker doorheen geslapen.”

Het is hem allang vergeven. Ginger is sinds zijn deelname aan *The Voice of Holland* een half jaar geleden in een rollercoaster beland. En die weet van geen ophouden. Eind vorige maand nog trad hij op in de tv-show *Geef om je hersenen* van de Hersenstichting en omroep MAX; zijn single *Papa* zorgde wederom voor kippenvel op de armen. En over twee weken rapt hij in eigen stad koning Willem-Alexander, koningin Máxima en de prinsessen tegemoet, in een duet met operazangeres Maria Feslier en ondersteund door het Amersfoorts Jeugd Orkest.

Om met de actualiteit te beginnen: wat betekent dat optreden op Koningsdag voor jou?

„Te gek natuurlijk. Ik heb niet specifiek iets met het koningshuis, maar het is een eer dat ik hiervoor gevraagd ben. Ik heb er ook echt zin in. Optreden voor de koning, en dan ook nog in eigen stad... Dat maak je denk ik maar één keer mee. Waarschijnlijk komen ze de komende dertig jaar op Koningsdag niet meer naar Amersfoort. Gaaf dat je er dan bij mag zijn. Het is ook vette promotie. Drie miljoen Nederlanders kijken mee, dat is niet niks.”

Zorgt dat voor extra druk?

„In dit geval wel, ook omdat we een nummer doen waaraan ik nog moet schrijven. Daar moet ik tevreden mee zijn en de rest van Nederland hopelijk ook. Normaal maak ik muziek wanneer ik zin en inspiratie heb, nu is er een deadline. Dat vind ik pittig. Op de popacademie moest ik ook veel, dat doodde mijn creativiteit. Maar voor deze bijzondere gelegenheid doe ik het natuurlijk wel. Hopelijk komt er wat vets uit. Ik heb al een stukkie geschreven. We gaan een poplied coveren, meer kan ik er niet over zeggen.”

Hoe ga je met die druk om?

„Het is even mijn weg vinden, maar het komt wel goed. Het begin is er, de ervaring leert dat de rest er dan als vanzelf uitrolt. Ik ga gewoon nog een paar keer op een parkeerplaats staan. Raampje open, sigaretje erbij. Zo schrijf ik het lekkerst, een momentje voor mezelf.”

Ik ben nog altijd flink gespannen voor een show. Maar het engste podium, *The Voice*, heb ik in elk geval gehad

Hoe ben je in het *The Voice Holland*-avontuur gerold?

„Ik heb altijd geroepen: ik doe nooit mee met zoiets als *The Voice of Holland*. Maar ja, toen werd ik gebeld, of ik op gesprek wilde komen. Op dat moment klom ik net uit een depressie. Ik had last van angst- en paniekaanvallen, hele rare shit. Dat kwam onder meer door wat er met mijn vader was gebeurd. Hij kreeg een herseninfarct in 2016. Sindsdien ben ik samen met mijn zus mantelzorgster, zoals ze dat noemen. Ik had het moeilijk, durfde niet meer op te treden en er kwam bijna twee jaar lang geen muziek meer uit me. Totdat ik Jaap (Kattevilder, producer City Lights, red.) tegenkwam, die ik nog van vroeger kende. Hij tikte een keiharde eerste beat voor me en ik voelde ineens: jo, ik kan het weer, ik wil het weer. De drang, de motivatie, het was ineens terug. We zijn mijn debuutalbum gaan maken en in die tijd kwam dus *The Voice* voorbij. Ik dacht: weet je wat, ik pak dit engste podium van Nederland, dan ben ik van mijn angst af. Nou ja, niet dus. Ik ben nog altijd flink gespannen voor een show. Maar het engste podium heb ik in elk geval gehad.”

Je schopte het niet tot de finalerondes, maar maakte misschien wel de meeste indruk met je ode aan je vader. Wat gebeurde er na dat eerste optreden?

„Ik had wel verwacht dat het viral zou gaan, maar zo heftig... Ik zat thuis met familie en vrienden die auditie te kijken. Het was nog niet afgelopen of ik had er al tweeduizend volgers op Instagram bij. Het ging ongelooflijk rap, veel sneller dan bij andere kandidaten. Volgende dag werd ik wakker, niet normaal, ik was in één dag van duizend naar elfduizend volgers gegaan. Volgende ronde zelfde verhaal. Ik geloof erg in 'the law of attraction'. Alles wat je het universum instuurt, krijg je terug. Ik wilde mensen ontmoeten met een puur en eerlijk lied. Natuurlijk raakt dat ook door wat er met mijn vader gebeurd is. *Papa* heeft nog altijd meer dan tienduizend streams per dag, terwijl het al in januari uitkwam. *The Voice* is een springplank gebleken. Alles waar ik op hoopte, is uitgekomen.”

In dit tijdperk van snelle muziekconsumptie kan je rapnummer ook zo weer uit beeld verdwijnen. Maar jij pakt door, tekende nog geen week na je avontuur bij *The Voice* een contract bij het label van Mr. Probz. Wat zorgt ervoor dat alles nu samenvalt?

„Een ondernemende instelling. Ook toen ik in Amersfoort onderdeel was van de acts Aaumffie en Vivants, was ik iemand die veel regelde. Veel artiesten vinden dat niet leuk om te doen, ik wel. Voorbeeld: je hoorde er bijna niemand over dat ik *The Voice* uitvloog na *The Battle*, omdat we meteen daarna bekendmaakten dat ik bij Left Lane Recordings van Mr. Probz getekend had én we brachten mijn eerste single *Papa* uit. Dat ging allebei weer viral, *The Voice* was al vergeten. Bewust zo gepland. Ik zit nu bij een welvarend label, en natuurlijk krijg ik de support, maar ik moet het uiteindelijk zelf doen.”

Hoe ga je met je succes om?

„Toen mijn telefoon voor het eerst explodeerde zei

mijn vader, ook al kan hij niet goed uit zijn woorden komen: 'Rustig, rustig.' Dat vond ik mooi. We gaan allemaal goed met de spotlights om. Ik kom uit een nuchter gezin. We hadden niet veel en niet weinig, we hadden vooral elkaar. Mocht ik gekke dingen doen, dan heb ik gelukkig genoeg familie, vrienden en teamleden die me met beide benen op de grond houden. Ik ga niet ineens naast mijn schoenen lopen of mezelf anders voordoen. Dat ben ik niet, dat wil ik niet. Ik maak graag een babbel met mensen, een fotootje is geen probleem. Hou ik gewoon van, ik ben een mensenmens.”

Knijp je jezelf weleens in je arm?

„Nou... (aarzelend). Oké, ik wilde dit toch al een keer gaan vertellen. Ik heb heel lang een blowver-slaving gehad. Dat werd erger toen mijn pa het infarct kreeg. Ik ging ook veel overwerken, het waren allebei uitwegen. Met wiet ben ik gestopt toen ik de eerste paniekaanval kreeg in november 2017. Maar toen kwam ik in aanloop naar *The Voice* uit die depressie en dacht ik: het kan wel weer een keertje. Geen wiet, maar hasj. Dat werd al snel weer meer. Ik moet zeggen dat het me toen wel door al die spanning en emoties heen heeft gesleept. Maar ja, ik was wel wat vlakker toen, hoefde mezelf dus niet in de arm te knijpen. Om het echt allemaal te beseffen moet je nuchter zijn. Als je jointje kunt beheersen gun ik het je van harte, dan kan het je nog helpen ook. Maar voor mij is het een 'no go'. Ik ben sowieso van alles of niets. Dus moet het gewoon niets zijn. Ik was zelfs zover dat ik me had aangemeld voor een afkickkliniek. Maar twee weken daarvoor ging de knop om, ben ik 'cold turkey' gestopt, net als destijds met de wiet. Ik ben er nu ruim een maand vanaf. Ik wil gewoon fit zijn en straks honderden shows per jaar kunnen doen. Gas geven.”

Wat wil je als artiest bereiken?

„Ik wil een brug slaan tussen hiphop, pop en volksmuziek. Dat zijn genres waarbij ik me goed voel en daarnaast wil ik niet in een hokje geplaatst worden. Met artiesten als André Hazes jr., Nick & Simon, maar ook een zangeres als Davina Michelle of een rapper als Kevin zou ik graag eens een track doen. Rappen blijft sowieso mijn rode draad, al wil ik ook zangles gaan volgen. Daarnaast word ik steeds vaker gevraagd om voor andere artiesten te schrijven. Super leuk, spelen met woorden gaat me goed af.”

Soms klinkt je verhaal alsof het allemaal zo moest zijn.

„Tof dat je dat zegt. Zo voel ik het ook. Sterker nog: mijn tweede album gaat *Het moest zo zijn* heten. Neem het feit dat ik nu bij het label van Mr. Probz zit. Door het lied *Welkom in ons leven* in de film *Bolletjes Blues* uit 2006, waarin ook Mr. Probz rapt, ben ik met muziek begonnen. Hij was een jeugdhero. Nu ik bij zijn label zit is het cirkeltje rond. Mr. Probz man! De grootste internationale zanger die we in Nederland hebben. Een heel grote jongen, maar zo humble als het maar kan. Een lieve vent. We klikken goed, soms zitten we drie uur te lullen over koetjes en kalfjes, het leven en het universum. Dat is nog wel onwerkelijk hoor. Dat ik bij hem zit en denk: hij is gewoon een 'homie' geworden.”